

[Adolph Sørensen.]

ofte slutter deres almindelige skolegang uden at være tilstrækkeligt funderet netop i disse elementære skolefag.

Man vil i argumentationen kunne henvise til, at direktørerne for såvel tilsynet med handelsskolerne som de tekniske skoler og teknisk selskabs skoler er gået ind for dag-skolen. Det er da naturligvis deres subjektive ret også som embedsmænd at anskue problemet ud fra deres opfattelse af, hvad der ville være idealet af en skoleordning set ud fra en snævrere undervisningsmæssig vurdering, og det synes mig sandsynligt, at tilsynslederne også har handlet herud fra. Men her som på talrige andre områder spiller det levende livs vilkår ind med sine krav om også at tage praktiske hensyn af mange slags, herunder de økonomiske, og de vejer tungt til i denne henseende.

Her er jeg enig med venstres ordfører, det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen. Det kan ikke nægtes, at indførelsen af dag-skolen vil stille betydelige økonomiske og andre praktiske krav både til det offentlige og til erhvervslivet. Aftenskoleformen muliggør, at skolernes lærerkræfter findes i erhvervslivet og blandt barneskolens lærerstab og er honorarlønnede. Dagskolen betinger skabelsen af en helt ny erhvervs-lærerstab af ikke ubetydeligt omfang. Der skabes nye muligheder for øget knopskydning på det administrationens kæmpe træ, hvis hastigt voksende krone allerede kaster mere end tilstrækkelig skygge ind over erhvervslivets muligheder for udfoldelse af initiativ og foretagsomhed. Det er vor opfattelse, at det ville være ulykkeligt i både kulturel, faglig, uddannelsesmæssig og karakterdannende henseende at udslette aftenskolen, der på samme tid løfter to værdifulde opgaver: dels at bibringe de unge fornødent teoretisk kendskab til deres fag, dels på nyttig og god måde at beskæftige dem nogle timer af ca. 110 vinteraftener, hvor de måske ellers ville være henvist til mindre gode sysler. Udrydder man aftenskolen, skærper man samtidig de problemer, som knytter sig til de unges fritidsbeskæftigelse, og det vil måske igen slå ud i krav om opførelse og indretning af flere fritids-klubber o. s. v., o. s. v. i stadig stigende omfang.

Vi lægger — og med rette, synes vi —

megen vægt på aftenskolens karakterdannende indslag. Karakteren er jo dog roden, hvorfra mennesket skal hente næring til sin indsats i livet, hvis denne skal være positiv, og det er vist ikke muligt på samme tid at forsømme roden og alligevel passe grenene, således at de bærer sund og rigtig frugt. Det kan ikke være noget reaktionært standpunkt at sige til de unge, at det også på længere sigt tjener dem selv at bringe et offer, at sætte noget ind på deres uddannelse, stille krav til sig selv for at dygtiggøre sig til livets ofte hårde vilkår. Jeg tror ikke, man skal pakke ungdommen ind i floskler og vat; jeg tror ikke, man skal gøre den til drivhusplanter; gør man det, standser eller hemmer man den modning af mennesket, som er påtrængende nødvendig, for at det kan klare sig i livets stormvejr senerehen. Den overvejende del af ungdommen, den skulderbrede del — og den er meget talstærk — skal efter min opfattelse af og mit kendskab til ungdommen også nok helst have sig denne indpakning frabedt. Der er ikke tvivl i mit sind om, at en god og sund beskæftigelse af ungdommen i fritiden i dag er et større og vigtigere samfundsproblem end den overanstrengelse af lærlingene, som modstanderne af aftenskolen vil pådutte den. Det er blevet anført, at det ikke kommer os ved, hvad ungdommen benytter fritiden til. Jeg synes, det er et kortsigtet argument. Den ældre generation har efter min opfattelse både ret og pligt til at vejlede de unge. Jeg er da heller ikke i tvivl om, at fordele og mangler ved de to skoleformer ikke bare opvejer hinanden, men at fordelene ved aftenskolen, alt taget i betragtning, er så iøjnefaldende, at denne skoleform ubetinget bør bevares.

Det ærede medlem hr. Hans Knudsen udtalte under behandlingen af en anden sag her i tinget — jfr. sp. 416 — at fordelene ved et nyt system altid falder lettere i øjnene end ulemperne. Det er ord, der meget vel kan anvendes på forslaget om den obligatoriske dagskole. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard udtalte under førstebehandlingen af forslaget til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg angående landets økonomiske politik — jfr. sp. 741 — at svenskerne er dygtigere